

bemærkningerne til loven har været formuleret, ikke fundet muligt at dispensere for 1-årsreglen.

I andre lande har man fastsat en længere nedfrysningperiode, f.eks. har England og Frankrig 5 år og Norge 3 år.

Der foreligger ikke oplysninger, der tyder på, at de befrugtede æg tager skade ved en længere nedfrysningstid.

Sundhedsministeriet har modtaget mange ansøgninger fra par, der har fået nedfrosset æg, om en forlængelse af nedfrysningen ud over det ene år. Mange kvinder har både fysiske og psykiske problemer med at gennemgå en hormonbehandling i forbindelse med en ny ægudtagning.

Reglen i § 14, stk. 2, indeholder en adgang til dispensation for 1-årsgrænsen.

En ordning, hvorefter Sundhedsstyrelsen kan forlænge opbevaringstiden i særlige tilfælde, er begrundet i, at der altid i forbindelse med en absolut frist vil opstå situationer, hvor en forlængelse af opbevaringstiden vil kunne løse et alvorligt, midlertidigt problem. Der kan for eksempel være tale om sygdom hos kvinden eller i familien eller andre alvorlige hensyn, som gør en udsættelse velbegrunder.

En dispensation for opbevaringstiden kan blandt andet være begrundet i en lægelig vurdering af den fysiske og psykiske belastning af kvinden i forbindelse med en eventuel ny hormonstimulation og ægudtagning.

Desuden kan dispensation blandt andet begrundes i helbredsmæssige forhold hos kvinden eller manden, der medfører, at ægopsætning inden for 1-årsfristen ikke vil være lægeligt forsvarlig.

Der kan også i forbindelse med et ønske om dispensation tages hensyn til andre tungtvejende forhold, der taler imod en graviditet inden for 1-årsfristen.

Bestemmelsen i stk. 3 om, at Sundhedsstyrelsens afgørelser er endelige, beror på, at der typisk er tale om en sundhedsfaglig vurdering af ansøgningerne, og at der ikke gennem en ankeadgang skal gives en uberettiget forlængelse af opbevaringstiden. Da en ansøgning oftest vil foreligge omkring opbevaringsfristens udløb, er det nødvendigt at give ansøgningen opsættende virkning i henhold til stk. 2.

Årsagen til, at § 14, stk. 1-3, indeholder regler for opbevaring af både ubefrugtede og befrugtede menneskelige æg, er, at det inden for en overskuelig tidsramme kan være en realistisk mulighed at anvende ubefrugtede æg i behandlingsøjemed. I dag anvendes metoden med nedfrysning af ubefrugtede æg ikke i Danmark. Såfremt en tilstrækkelig velegnet og sikker metode måtte blive fundet, og lægerne ønskede at tage metoden i brug her i landet, ville dette

efter lovforslagets § 19 kræve sundhedsministerens godkendelse.

Bestemmelsen i § 14, stk. 4, fastslår, at de befrugtede æg skal destrueres i tilfælde af kvindens eller mandens død eller i tilfælde af parrets separation, skilsmisse eller samlivets ophør. Reglen svarer til bestemmelsen i Sundhedsministeriets bekendtgørelse nr. 392 af 17. maj 1994, § 4.

Begrundelsen for, at denne bestemmelse kun omhandler de befrugtede æg, er, at det befrugtede æg indeholder arvmasse fra begge parter.

Bestemmelsen i § 14, stk. 5, fastslår, at ubefrugtede æg, der er opbevaret, skal destrueres i tilfælde af kvindens død. Bestemmelsen gælder således de æg, som en kvinden måtte have opbevaret, med henblik på at opnå graviditet. Det vil sige, at bestemmelsen gælder de æg, som kvinden har opbevaret, hvadenten der er tale om æg, som hun selv har fået udtaget eller æg, som er doneret til hende.

Til § 15

Bestemmelsen er en lovfæstelse og videreførelse af gældende regulering i § 3, stk. 2, i Sundhedsministeriets bekendtgørelse af 17. maj 1994, hvorefter nedfrysning kun må foretages med henblik på behandling og forskning her i landet.

Det understreges hermed, at menneskelige æg, der er udtaget med henblik på kunstig befrugtning eller forskning, ikke kan eksporteres eller medtages til udlandet, hverken for vindings skyld eller for eventuelt at omgå de i Danmark gældende regler om nedfrysningstid, genetisk fællesskab eller destruktion i tilfælde af skilsmisse eller dødsfald.

Til § 16

Bestemmelsen giver bemyndigelse til, at der fastsættes regler for opbevaring af både ubefrugtede og befrugtede æg.

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende regulering, hvorefter nedfrysning er reguleret i Sundhedsministeriets bekendtgørelse af 17. maj 1994.

Efter den nugældende regulering er det tilladt at nedfryse ubefrugtede og befrugtede menneskelige æg.

Nedfrysning af ubefrugtede menneskelige æg anvendes imidlertid ikke i dag, idet kvaliteten af æggene efter optøning ikke er tilstrækkelig god.

Forsøg, der involverer nedfrysnings- eller opbevaringsteknikker til opbevaring af ubefrugtede menneskelige æg, skal behandles i det videnskabetiske komitéssystem, før de kan påbegyndes.

Hvis der er tale om nye behandlingsmetoder i forbindelse med kunstig befrugtning, der involverer